

W 1 2 4 c a b r i o e t

De vrijwel onmogelijke keuze: een E 200 of een 300 CE-24 Cabriolet...

Zwitsersleven GEVOEL

Samen met de W111 is de cabrioletuitvoering van de W124 (A124) de beste open auto die Mercedes-Benz ooit bouwde. Degelijk, tijdloos chic en bijzonder genietbaar voor vier volwassenen. Onmiskenbaar een klassieker in wording bovendien. Maar welke moet het worden?

Tekst: Thomas Bangma

Foto's: Arno Lingerak

Soms heb je een helder moment. Dan diep je ineens een auto op uit je geheugen. En dan weet je het ineens zeker: dat model gaat de status van klassieker bereiken. Dan ga je zoeken, omdat je het vermoeden bevestigd wil zien en omdat je er weer eens mee wilt rijden. Zo kom ik uit in Schagen, bij Eric Breed. Deze specialist in Mercedes klassiekers en youngtimers heeft er toevallig twee staan: het 'origineel' (waarvan er slechts een goeie 6300 van zijn gemaakt) en een 'instapper' van latere datum. Dit laatste model heeft de facelift die vanaf juni 1993 doorgevoerd is. De meest in het oog springende details hiervan zijn de grille die nu in de motorkap ligt en de koplampglazen die schuin weglopen.

Eigenlijk had de 300 al verkocht moeten zijn. Ware het niet dat Breed de auto helemaal perfect wilde hebben voordat de beoogde koper er ook maar een proefrit in mocht maken. De prachtauto bleek een eigenaardigheidje te hebben waar menig dealer zich reeds tevergeefs over had gebogen en dat zelfs Eric Breed met zijn twintig jaar Mercedes-ervaring voor een raadsel plaatste. De ontrafeling van het mysterie (heel af en toe op vijf cilinders lopen) vergde helaas meer tijd dan gedacht en de koper haakte

uiteindelijk af. Het nastreven van absolute perfectie won het hier even van de handelsgeest; 'story of his life', zegt men.

Uiteraard werd de oorzaak van het merkwaardige disfunctioneren uiteindelijk gevonden; een nauwelijks waarneembaar haarscheurtje in een stukje kunststof veroorzaakte onder heel specifieke omstandigheden een lekstroompje. Dit voorval typeert de manier waarop Eric Breed opereert. Als voormalig werkplaatschef benadert hij auto's vooral vanuit een technisch oogpunt. En wie de moeite neemt om eens naar Schagen te rijden, zal niet alleen aangenaam worden verast door de Westfriesse 'goed-is-goed-en-de-rest-is-onzin-mentaliteit, maar zal zich tevens verbazen over de smetteloze en uitstekend geoutilleerde werkplaats. Je weet instinctief dat een (klassieke) Mercedes hier in goede handen moet zijn. Er staan een paar fraaie exemplaren onder een hoes in de werkplaats; van een echte 'handelsvoorraad' is nauwelijks sprake. Veeleer is sprake van een kleine selectie van unieke exemplaren. Zo mooi zijn ze, dat Breed ze het liefst allemaal zou houden, ware het niet dat ruimtegebrek (en het geld dat er in gaat zitten) hem er toe dwingen bij tijd en wijle afscheid te nemen van een auto. Dat is uiteraard iets gechar-

geerd, maar het schetst wel de sfeer in Schagen. "Het is allemaal begonnen met het zoeken naar mooie auto's voor bekenden", zo meldt Breed. "En dan loop je zelf ook wel eens tegen iets heel bijzonders aan. Maar de ruimte die we hier hebben is tamelijk beperkt. Dan is er nog het punt van onze vestigingsplaats. Schagen ligt nu eenmaal niet centraal. Liefhebbers weten ons inmiddels wel te vinden en komen soms van heel ver. Er zijn echter ook mensen die niet naar een specifiek model zoeken maar gewoon een leuke auto willen. Zij gaan liever naar een bedrijf waar ze meteen 30 auto's kunnen bekijken. Voor die groep heb ik te weinig auto's staan. Misschien ben ik ook gewoon wel te veel een liefhebber, ik ben nu eenmaal gek op die ouwe dingen. Ze zijn zo mooi en goed gemaakt. Het is allemaal van een kwaliteit die je tegenwoordig niet meer kunt kopen."

Breed is opgegroeid met de W124: "Het is de laatste Mercedes waar alle kunststof delen in het interieur nog geschroefd zijn, later zijn ze ook met kwetsbare kliksystemen en klemmetjes gaan werken. In het begin waren er wel wat kleine probleempjes mee waardoor dit model aanvankelijk niet zo'n goede naam had, maar die zijn toen snel opgelost. Ik werk graag aan deze au-

to's. En ik merkte dat Mercedes-dealers de reparatie- en onderhoudsmarkt van de wat oudere auto's lieten liggen. Ze hebben monteurs rondlopen die niet ouder zijn dan een jaar of 25. 'Ken d'r geen stakker an?', vragen ze meteen. Eigenlijk ben ik op zoek naar een heel goeie monteur aan wie ik met een gerust hart klussen kan overlaten. Dan heb ik zelf wat meer tijd om naar mooie auto's te zoeken".

Auto's als de donkerblauwe 300CE-24 Cabriolet dus, die met z'n donkerblauwe lak ('904', dus geen metallic) en zijn bijpassende blauwe kap werkelijk een adellijke auto is, een toonbeeld van 'goede smaek' zogezegd, voor mensen

die nimmer met hun rijkdom te koop lopen. Maar je moest wel rijk zijn om destijds zo'n auto te kunnen kopen. Hij is afgeladen met opties: 'alles elektrisch' zoals dat in handelaarjargon zou heten, zwart leder, wortelnotenhout op het dashboard en een 'sportline-pakket'. Een kwart miljoen in oud geld zou de factuur hebben vermeld. Nu kost 'ie een dikke 25 mille. Eigenlijk niet veel geld voor deze 92-er met 63.000 kilometer op het telwerk. Je vraagt je af waarom er nog mensen zijn die een nieuwe cabrio kopen en vervolgens in het eerste jaar een vergelijkbaar bedrag afschrijven. Wel, daar krijgt men toch waarachtig geen Zwitserlevengevoel van.

Een gevoel dat deze open Mercedes daarentegen juist sterk oproept. In deze vorm werd de Cabriolet in 1991 in Frankfurt op de IAA geïntroduceerd en de zescilinder loopt werkelijk zijdezacht. Het is echter een vierentwintigklepper van zijn tijd, wat wil zeggen dat hij toeren moet maken om maximaal te presteren. Dat is aan de cijfers (220 pk bij 6400 toeren per minuut en 265 Nm bij 4600 toeren per minuut) al af te lezen. Maar het gaat niet om maximale prestaties bij een dergelijke automobiel, hoewel de top 230 km/h bedraagt. Dit is namelijk zo'n cabriolet waarin je bijna een mooie sigaar zou willen opsteken. Zinloos natuurlijk, want de geurige tabaksrook vervliegt subiet. Ja, het dak kan natuurlijk dicht en dan rij je in een auto waarvan het silhouet nauwelijks afwijkt van dat van de Coupe. Een hardtop was overigens niet af-fabriek verkrijgbaar omdat de dik gevoerde kap van het vierseizoenen-type is. Meteen valt op dat de auto tamelijk straf geveerd en gedempt is en onverwacht strak stuurt. De keerzijde van de stevige sportline-afstemming is wel, dat je op slechte wegen ook wat meer torsie voelt. Vibraties in het koetswerk worden doeltreffend onderdrukt door de trillingsdempers die in de motorruimte, de kofferbak en in de basis van het voorruitframe zijn aangebracht. Onwillekeurig gaan de gedachten uit naar de AMG uitvoeringen (in 1992 met een 252 pk sterke 3,4 liter motor, later als E36 AMG met 265 en uiteindelijk 272 pk) die volledig voorbijgingen

aan de essentie van het open rijden.

Met een auto als deze ga je als vanzelf rustig - bedaard is misschien een beter woord - rijden. Dat gaat met de drieliter krachtbron eigenlijk juist heel goed omdat er bij lagere toerentallen niet zo veel vermogen vrijkomt, maar het is niettemin begrijpelijk dat er van de E320 ('modellpflege' 1994) gezegd werd dat deze motor beter harmonieerde met de auto. Tegelijkertijd werd de E220 leverbaar en kregen beide modellen een completere standaarduitrusting, met lederen bekleding, verwarmde stoelen, een windschot en 8-gaats lichtmetalen wielen. En ja, toen kwam ook de E200. Voor mensen die al tevreden zijn als de zon schijnt. Met 136 pk bij 5500 en 190 Nm bij 4000 toeren eigenlijk prima gemotoriseerd, zo blijkt meteen. En dankzij het zachtere onderstel eigenlijk fijner rijdend dan de 300.

Loopt ook 200 km/h trouwens. Daar raakt je haar ook behoorlijk van in de war. We hebben het hier over een 97-er in 'Smaragdschwarz'. Het moet één van de laatsten zijn geweest, want in de zomer van dat jaar stopte de productie van de A124 bij een totaal van 33.952 exemplaren. 'Final Edition' behelsde een aanbod waarbij je voor een pakket van de meest gewilde opties een relatief geringe meerprijs betaalde. Nu, de eigenaar van dit prachtexemplaar heeft er ongetwijfeld een 'grande finale' van gemaakt, gedurende 77.000 kilometers. De optielijst is enorm (ook die mooie koplampwissers zitten erop) en zelfs een verwend kind van deze tijd komt dus niets te kort in deze prachtauto. Sommige details zijn zelfs hartverwarmend, zoals de in-/uitstapverlichting. Voor 21.500 euro zou je dan ook in- en vervolgens nooit meer uit willen stappen.

Wat een geruststellende gedachte eigenlijk, dat dergelijke auto's nog steeds in nieuwstaat en als nieuw rijdend te koop zijn. Je hoeft alleen maar te weten dat je ervoor naar Schagen moet rijden. En ik geef ook nog even ter overweging mee dat het aanbod enigszins beperkt is, omdat er in deze serie precies 33.952 exemplaren van de band zijn gerold.

Waarmee zou ik dan thuiskomen? Toch met de 300. Dat is een zescilinder die bovendien door zijn leeftijd al fiscaal vriendelijk is. En laat ik daar nu bij uitstek een enorm Zwitserlevengevoel van krijgen...

Voor meer info over de gereden auto's: www.ericbreed.nl

Eric Breed Mercedes Klassiekers&Youngtimers, Witte Paal 171, 1742 NX Schagen, 0224-295763

MERCEDESSEN

VOOR WIE ALLEEN
HET **BESTE GOED GENOEG IS!**

Witte Paal 171, Schagen
T 0224 295763, M 06 53789169

Bezichtigen op afspraak

MB W124 300 CE-24 cabrio aut.

Bj 1992 63.000 km € 25.750,-
Een absolute topper uit de 1e serie met een adellijke kleurstelling. Een auto die de term klassieker nu al verdient en u absoluut het 'zwitserlevengevoel' gaat geven.

MB W123 230 C

Bj 1979 94.000 km € 12.000,-
Deze coupé komt in de kleur rood met de vele chromen details bijzonder goed tot zijn recht. Uiteraard is deze auto tot in de puntjes perfect klaargemaakt. Dus geen verrassingen achteraf.

MB W124 200 CE cabrio aut.

Bj 1997 77.000 km € 21.500,-
Een cabrio met Nederlandse historie die de afgelopen 10 jaar weinig heeft geleden en dus in topstaat verkeert. Kom eens rijden met deze auto en kom tot de conclusie dat ook deze 200 het 'zwitserlevengevoel' oproept.

Ook op voorraad W123 250 aut. beige 1980, W123 200 groen 1979, W202 C180 aut. rood 1995

Kijk voor de actuele voorraad en details op WWW.ERICBREED.NL